

Рилеръ билъ тежко раненъ (1709). Състояние то на Франция станало оште по-лошо. Нъ нея я избавили наскоро двѣ голѣми събития, кога се промѣнила английска та политика и кога умрѣлъ царь Иосифъ.

Утрехтский миръ. Отъ неостѣпчивость та на Госпожа Малборо и дѣто тя налѣгала всичко да бѣде по нейно то, най-сетнѣ много се додѣяло на кралица та. Една ближна Госпожа я подбутнала да ѝ се расърди оште повече. Штомъ кралица та се опитала да я не слуша, то гордѣлива та Госпожа Малборо се расърдила явно и не ходила вече въ кралюви ти дворове. Между това Англичане ти се уморили много отъ войната, и искали да стане миръ; нъ Малборо искалъ да протака войната колкото може повече време (заштото войната го правила да стане прочутъ и да се обогатява отъ нея). Тори ти се въсползовали отъ недобросѣвѣстность та му и сполучили да подбутнатъ народъ тъ сретта виги ти. Кога избирали нови члѣнове за съборъ тъ, повече то прѣдставители били отъ камъ тори ти. Малборо извадили отъ служба, и Англия се прѣговорила съ Людовика. Въ 1711 год. Иосифъ I умрѣлъ; той не оставилъ мъжко дѣте за наслѣдникъ, та на прѣстолъ тъ му седналъ братъ му Карлъ, който по-напрѣдъ се мъчилъ да стане испанский кралъ. На съюзници ти на Австрия никакъ се не шѣло да съедини Карлъ Испания съ Австрия, заштото ги било страхъ да не стане много силенъ, та да се развали политическо то равновѣсие. Това нѣшто направило да се прѣговореть по-скоро; Англия, Холандия и нѣкои други тѣхни съюзници направили съ Франция миръ въ Утрехтъ (1713 год.). А на друга та година кралъ *Карлъ VI*, като останалъ безъ съюзници, и той направилъ миръ въ градъ Раштадъ. По Утрехтский и Раштадский миръ Испанско то кралство било раздѣлено; Филипъ Анжуйский се припозналъ за испански кралъ: